

Sygn. akt **IV Ka 199/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Małachowski

Protokolant: Kamila Michalak

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Marcina Lorenca

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013 r.

sprawy **Z. S. (1)**

oskarżonego z art. 178a § 2 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim

VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w Pyrzycach

z dnia 10 stycznia 2013 r. sygn. akt VII K 695/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że podstawę prawną wymierzonej oskarżonemu kary ograniczenia wolności uzupełnia o przepis art. 58 § 3 kk,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego on ponoszenia należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 199 / 13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 stycznia 2013r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim Zamiejscowy VII Wydział Karny w P., sygn. akt VII K 601 / 11, uznał Z. S. (1) za winnego zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że w dniu 17 października 2012 roku, około godziny 7.45, na drodze publicznej, pomiędzy miejscowościami B.– W., kierował rowerem w stanie nietrzeźwości odpowiadającym zawartości 0,44 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, pomimo zakazu sądowego kierowania rowerami wydanego przez Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim Zamiejscowy VII Wydział Karny w Pyrzycach, sygn. akt VII K 601 / 11, obowiązującego od 7 grudnia 2011r roku do 7 grudnia 2013 roku, to jest występku kwalifikowanego z art. 178a § 2 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i zgodnie z treścią wniosku w trybie art. 335 kpk o wymierzenie kary bez przeprowadzania rozprawy, na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Nadto na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz kierowania rowerami w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Jednocześnie orzekł o zwolnieniu oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania.

Apelację do tego wyroku wywiódł prokurator.

Skarżący wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 58 § 3 kk – polegającą na niesłusznym niezastosowaniu instytucji przewidzianej w tym przepisie i wymierzeniu kary ograniczenia wolności na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, podczas gdy wymierzona kara powinna zostać wymierzona z uwzględnieniem art. 58 § 3 kk, bowiem tylko na takiej podstawie możliwe jest wymierzenie kary ograniczenia wolności.

Podnosząc powyższy zarzut prokurator wniósł o przywołanie w podstawie wymiaru kary przepisu art. 58 § 3 kk, a w powyższym zakresie utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna i zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko prokuratora, że Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny w przedmiotowej sprawie (k. 39). Z uwagi na zwrócenie apelacji przeciwko karze Sąd ad quem zbadał jej rodzaj oraz wymiar i nie dostrzegł w tym zakresie żadnych uchybień. Należy zgodzić się bowiem z argumentacją Sądu Rejonowego – odzwierciedloną w uzasadnieniu orzeczenia (k. 36) – że wymierzenie kary bezwzględnego pozbawienia wolności byłoby nieadekwatne do postawy sprawcy oraz okoliczności popełnionego czynu.

Jak trafnie jednak wskazał skarżący, sam Sąd Rejonowy przyznaje w uzasadnieniu orzeczenia (k. 36), że brak wpisania w treść sentencji wyroku art. 58 § 3 kk – na podstawie którego zamiast kary pozbawienia wolności orzeczono karę ograniczenia wolności – jest oczywistą omyłką pisarską i w treści orzeczenia powinien znaleźć się art. 58 § 3 kk, której tenże Sąd nie jest uprawnionym skorygować. Okoliczność ta została podniesiona w apelacji i z tej przyczyny apelacja podlegała uwzględnieniu w oparciu o dyspozycję art. 437 § 1 kpk, poprzez zmianę zaskarżonego wyroku przez uzupełnienie podstawy prawnej wymiaru kary o przepis art. 58 § 3 kk.

Sąd Okręgowy mając na uwadze okoliczność, że Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania rozpoznawczego, kierując się zasadą słuszności uznał, że właściwe jest zwolnienie oskarżonego z kosztów postępowania odwoławczego – zważywszy na to, że nie zostało wywołane jego postępowaniem. Możliwość taką przewiduje art. 624 § 1 w zw. z art. 634 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U., nr 49 z 1983r., poz. 223 z późn. zm.) i z możliwości tej Sąd Okręgowy skorzystał.

SSO Ryszard Małachowski